

త్రైజర్ హంట్

కాంతమ్మగరింట్లో మధ్యాహ్నం భోజనాలు జరుగుతున్నాయి. కొడుకులు, కోడలు, కూతురూ భోంచేస్తుంటే కాంతమ్మ మనుమణ్ణి ఆడిస్తున్నది. చారుపోసుకుంటూ గోపాల్ తమ్ముడితో 'గోవిందూ, ఏమేమీ పట్టుకెళ్దాం, అన్నీ సర్దుకుందాం భోంచెయ్యగానే' అన్నాడు.

'అహ, ఆ పప్పేం ఉడకదు. నీ లిస్టు నువ్వలోచించుకో. ఇద్దరం వేరేగా పట్టుకెళ్దాం. ఎవరెక్కువ వస్తువులు తీసికెళితే వాళ్ళదీ ప్రయిజు' అన్నాడు గోవిందు. 'తెలివేలేవోయ్, అట్లా సర్దితే బోలెడు డూప్లికేషన్. స్కూటరనుకున్నావా, కారనుకున్నావా, బండెడు సామాను వేసుకుపోవడానికి?' అన్నాడు అన్న. 'కార్లో పడుతుందేమిటి బండెడు సామాను?' అన్నాడు తమ్ముడు.

కొడుకుల మాటలు విన్న కాంతమ్మ 'ఎక్కడికరా ప్రయాణం' అంది. 'రాజకుమారులు వేటకెళ్తారట త్రయ్యా' అంది కోడలు వాణీ, 'పులిగోళ్ళు తెస్తే బాబు మెడలో వేద్దాం, లేకపోతే అందరం రేపు చేప లెండేద్దాం' అంది పాప మేనల్లుణ్ణి చూస్తూ. మధ్యాహ్నం మూడయిం దగ్గర్నుంచి తమ్ముణ్ణి తొందర చెయ్యసాగాడు గోపాల్.

గోవిందు విసుక్కుంటూ 'అబ్బ వుండవోయ్, ఏం తొందర యింకా బోలెడు పైముంది' అన్నాడు. మాటామాటా పెరిగితే, దొర్తిగా సమయం సందర్భం తెలియకుండా మొండికెత్తే తత్వం తమ్మునిదని

తెలిసి గోపాల్ కోపం అణచుకున్నాడు. మూడున్నరకు అన్నదమ్ము లిద్దరూ స్కూటరెక్కి బెజవాడ రోడ్డుమీదున్న గాయత్రీ సర్వీసు స్టేషన్ కు వెళ్ళారు.

వాళ్ళు వెళ్ళేప్పటికే ఆ పెట్రోలు బంకు దగ్గర చాలా కార్లు, మోటార్ సైకిళ్ళు, స్కూటర్లు వరసగా నిలబెట్టి వున్నాయి. గోపాల్ చిరాకుపడుతూ 'చూడు ఎంత పెద్ద క్యూనో! స్నానం గంటన్నరా! మెరుగు పెద్దావు మెరుగు!' అన్నాడు తమ్ముడితో. ఆఫీసులోకెళ్ళి సంతకంపెట్టి కూపను తెచ్చి స్కూటరుకు వెనగ్గా అంటించాడు. ఇంతలో మైకులోంచి వినబడింది 'పోటీలో పాల్గొనువారందరూ వారి వారి వాహనాలను వరసగా రోడ్డుప్రక్క ఆపి తమ తమ స్థానాల్లో వుండవలెను. ఇంకొక పావుగంటలో మీకు పోటీ వివరాలు అందచేయబడును.'

గోపాల్ స్కూటరు తీసుకుని క్యూ పాటించకుండా ఎక్కడో మధ్యలో కాస్తంత ఖాళీ కళ్ళబడితే అక్కడకెళ్ళి నిలబడ్డాడు. ఆ తర్వాత ఐదు నిమిషాలకు పోలీసు కానిస్టేబిల్స్ నలుగురు పోటీదార్లందరికీ ఏవో కామితాలు పంచిపెట్టారు. చదివితే అవి 'సూచనలు.'

1. ఇవాళ శనివారం. చిన్నతరగతి విద్యార్థులకు సెలవురోజు. కనుక రోడ్లమీద పిల్లలు జాగ్రత్త.

2. పోటీ ఉత్సాహంలో ప్రమాదాలకు లోను గాకండి.

3. యాక్సిడెంట్ల విషయమై మిమ్మల్ని హెచ్చరించి యున్నాము. చదివి కామితం జేబులో కుక్కాడు గోపాల్. తర్వాత ఐదు నిమిషాలకు డి. యస్. పి. గారు చెక్ ఫారాల కట్టవిప్పి ప్రారంభోత్సవం చేశారు. ఒక్క చెక్ ఫారము, బందరులో పెట్రోలు బంకుల వివరాలు చూపే కామితం పోటీలో పాల్గొనే వారందరికి పంచబడ్డాయి.

మళ్ళీ మైకులో ఎవరో అరుస్తూ చెప్తున్నారు. 'పోటీదారులు వరసగా వెళ్ళవలసిన పెట్రోలు స్టేషన్ల వివరాలు మీ కిచ్చిన మేప్ ద్వారా తెలుసుకొనగలరు. ఇంకొక ఐదు నిమిషాల్లో మీకు మొదటి లిస్టు ఇవ్వబడుతుంది. దానిలో ఐదు వస్తువుల వివరాలు వుంటాయి. గాభరా పడక్కండి. అవన్ని మీకు సులువుగా లభించేవే. ఆ ఐదు వస్తువులు తీసుకుని

జవారు పేటలోని బృందావన మోటారు వర్కుకు వెళ్ళి చూపించి, అక్కడి పరిశీలకుని సంతకం మీ చెక్ ఫారమ్ లో పెట్టించుకోండి. అక్కడ మీకు రెండవలిస్టు ఇవ్వబడుతుంది. అవి తీసుకుని మూడవ బంకుకు వెళ్ళండి. ఆ విధంగా నాలుగు షెట్రోలు బంకులలోను చెక్ ఫారంలో మార్కులు వేయించుకొనవలెను. ఎక్కువ సామానులు సేకరించినవారు, త్వరగా గమ్యం చేరుకున్నవారు వరుసగా బహుమతులు పొందగలరు. అంతిమ నిర్ణయం పోటీ నిర్వాహక సంఘంవారిదే. పోటీదార్లందరకూ మా శుభాకాంక్షలు.'

సరిగా నాలుగంటలకు గంట గణగణ మ్రోగింది. డి.యస్.పి.గారు సీలువేసిన పేకెట్ విప్పి లిస్టు కాయితాలు తీసి స్వయంగా ఐదుగురికి యిచ్చారు. తర్వాతెవరో వాటిని తీసుకుని అందరికి పంచారు. షెట్రోలు బంకు మేనేజరు అందరి చెక్ ఫారాలోను సంతకం చేసి తైమువేసి 'ఇహ మీరు వెళ్ళుచు, బెస్ట్ ఆఫ్ లక్' అంటూ సాగనంపారు.

గోపాలు, గోవిందు లిస్టు చదివారు.

1. 1967 సంవత్సరపు కేలండరు.

2. రెండాకులు వున్న గులాబిపువ్వు.

3. 'చిటపట చినుకులు పడుతూవుంటే, చెలికాడే సరసనవుంటే'- యీ పాట ఏ చిత్రంలోదో, ఆ చిత్రంలో హీరోయిన్ గా నటించిన నటి బొమ్మ.

4. జింజర్.

5. షెట్రోలు బిల్లు 1 లీటరుకు (యీ రోజు తేదీ వుండాలి.)

ఒక్కసారి అన్ని కార్లు, స్కూటర్లు బయలుదేరిన చప్పుడు. రెండు కార్లు షెట్రోలు పోయించుకోడానికి దూసుకుపోయి నిలబడ్డాయి. వరసగా షెట్రోలుకోసం క్యూ ఏర్పడింది. చిల్లర వున్నవాళ్ళు త్వరగా తెమిలి వెళ్తున్నారు. చిల్లరకోసం ఒకకారు నిలబడిపోయింది. వెనక కార్లు హారన్ చేస్తున్నాయి అదేపనిగా. విధిలేక ఆ కారు ముందుకెళ్ళి ప్రక్కగా ఆగి చిల్లరకోసం ఎదురుచూస్తోంది. కారు కలామనతో తోడుకు వచ్చిన వెళ్ళ

మనిషి 'పోనీ సాయంత్రం వచ్చి తీసుకుందాం చిల్లర' అన్నాడు. కారు ఓనర్ 'ఈ బంకులో మనకి ఎకౌంట్ లేదే, సాయంత్రం వస్తే గుర్తు పడతాడా' అన్నాడు. గోవిందు క్యూచూసి దడుసుకుని 'అన్నయ్యా మనం యింటికెళ్దాం, తక్కిన సామాన్లు తెచ్చుకుని తర్వాత షెట్రోలు పోయించు కుందాం' అన్నాడు.

సలహా బాగుందని స్కూటర్ స్టార్ చేశాడు గోపాల్. 'కాస్త ఆపు కాస్త ఆపు' అంటూ అరిచాడు గోవిందు దారిలో. స్కూటర్ దిగి మాధవ రావు సోడా దుకాణం దగ్గరకెళ్ళి 'జింజర్ వుందా మాధవరావు' అన్నాడు గోవిందు. 'లేదుబాబూ, గోల్డుస్పాట్ కావాలా?' అన్నాడు మాధవరావు. 'పద వెళ్దాం' అన్నాడు తమ్ముడు. 'అనవసరంగా ఐదు నిముషాలు వేస్తు చేశావు' అని విసుక్కున్నాడు అన్న. ఇద్దరూ ఇల్లుచేరి హాల్లోకి వస్తూనే 'కాలండరు, కాలండరు' అని అరిచారు. 'అదేం గోడమీద, అరుస్తారు దేనికి' అంది చెల్లెలు. 'ఇదికాదు నిరుటిది' అన్నాడు గోపాల్. 'అవెక్క డున్నాయ్? లక్ష్మిని, వెంకటేశ్వర్ల వారిని చింపి అత్తయ్య ఫ్రేము కట్టించారు. తక్కినవి బాబుగాడికి ఆడుకోడానికిస్తే అన్నీ చింపేశాడు' అంది వాణి. పాప 'షెడన్లయ్యా నువ్వు డైరీ వ్రాస్తావుగా, నిరుటి డైరీలో చూడు ముందిస్తాడు కేలండర్' అంది.

గోపాల్ లోపలకెళ్ళి పాత డైరీలోంచి ఓ కాయితం చించి జేబులో పెట్టుకున్నాడు. 'చిటపట చినుకులు' ఏ సినిమాలోది అన్నాడు గోపాల్, 'ఆత్మబలం', 'అనురాగం', 'అంతస్తులు'—తలా ఒక మాటా అన్నారు. గోపాల్ కు ఒళ్ళుమండింది. 'వచ్చిన సినిమాకల్లా వెడ్డారు యింటిల్ల పాదీ, ఎందుకూ దండగ' అన్నాడు. వాణి పాత సినిమాపత్రిక లున్నాయి పట్టికెళ్ళండి. కాంచనో జమునో అయివుంటుంది. అక్కడికెళ్తే అదే తెలుస్తుంది. కావలసిన పేజి చింపుకుందురుగాని' అంది. లిస్టుచూచి అల్లంముక్క తెచ్చిచ్చింది మరిదికి.

'హారినీ జింజర్ అంటే అల్లంకాదూ, ఇందాక మాధవరావు డైరీ జింజర్ బాటిల్ కొనేవాళ్ళమే!' అన్నాడు గోవిందు. 'గులాబిపువ్వు

ఎట్లా' అన్నాడు గోపాల్. 'మనింట్లోలేదే' అంది వాణి. 'గులాబి చెట్లు
 పెంచరు, అడ్డమయినగడ్డి పెంచుతారు' అన్నాడు గోపాల్. 'అస్తమానం
 అయినదానికి కానిదానికి విసుక్కునే వాళ్ళుండే యింట్లో గులాబి పూలెట్లా
 పూస్తాయి? గడ్డే మొలుస్తుంది' అంది వాణి భర్తవంక కొర కొరాచూస్తూ.
 అన్నా వదినలు వాదనలో దిగే ప్రమాదం గుర్తించిన పాప 'దారిలో మా
 ఫ్రెండు సుజాతా వాళ్ళింట్లో వున్నాయి రోజెస్. వెళ్ళికోసుకోండి' అంది.
 అన్నదమ్ములు బయలుదేరి 'షెట్రోలుబంకుకెళ్ళి షెట్రోలు పోయించు
 కుని బిల్లు జేబులో పెట్టుకుని సుజాత యింటికెళ్ళారు. ఇంటిముందు
 గులాబిచెట్లు పచ్చగా వున్నాయేకాని ఒక్క పూవు లేదు. సుజాత ఆశ్చర్య
 పోయి 'ఏమిటండోయ్, వూరకరారు మహాత్ములు' అంటూ పలుక
 రించింది.

సుజాత తల్లి వచ్చి 'గులాబిపూవెందుకయ్యా; మీ అమ్మగారు
 గులకంద చేస్తున్నారా?' అంది. "జిడ్డు-ఖర్మకాలి యిక్కడికొచ్చాం"
 అనుకున్నాడు గోపాల్. గోవిందు క్లుప్తంగా వివరించాడు. సుజాత
 లోపలికెళ్ళి ప్లవరువేజులో అమర్చిన రెమ్మలున్న గులాబి పువ్వు తీసుకు
 వచ్చి గోవిందుకిచ్చింది.

"ఉర్ర-ర్ర బంకునుంచి ఏ బంకుకెళ్ళాలి? ఎన్ని బంకులు తిరగా
 లిట్లా? ఏమిస్తారు ఫస్టు ప్రయిజు?" అనడుగుతోంది సుజాత తల్లి.
 జవాబు చెప్పకుండానే ఉడాయించారు అన్నదమ్ములు. బృందావన
 మోటారు వర్క్కుకు వెళ్ళారు.

అక్కడ ఎవరో అంటున్నారు ఇంకొకరితో. "కాంచన కరకే
 నయ్యా కాని నేను తీసికెళ్ళిన కాయితంలో కాంచన పక్కన రామారావు
 వున్నాడు. దాంతో తప్పువేశాడు" గోవిందు గబగబా సినిమా పత్రిక
 లోంచి కాంచన జొమ్మ చించి అన్న చేతి కిచ్చాడు. గోపాల్ చెక్ ఫారం
 వస్తువులు పరిశీలకుని కిచ్చాడు. కేలండరుకు తప్పువేసి తక్కిన నాల్గు
 రైట్ అంటూ టీక్ చేసాడాయన. గోపాల్ తెల పోయి చూస్తే కేలండరు
 1968 సంవత్సరానిది. గోవిందు విసుక్కుని "నిరుటి డైరీలో చింప
 లేదా?" అన్నాడు. పాత డైరీలోనే చింపాను" అన్నాడు గోపాల్.

“కొన్ని డై రీల్లో కరెంటు ఇయర్ కాకుండా గడచిన సంవత్సరం, రాబోయే సంవత్సరపు కేలండర్లు యిస్తాడు. చూసుకోనక్కర్లే, అనవసరంగా ఒకటి తప్పయింది” అని విసుక్కున్నాడు గోవిందు. ఈ వాడు లాడుకునే సహోదరులను చూస్తూ మేనేజరు “తర్వాత లిస్టు తీసుకోండి” అన్నాడు.

లిస్టు తీసుకు చదివారు.

1. దాని మొదటి అక్షరం, ఐర్లండు రాజధాని మొదటి అక్షరం. నిస్పూకోడి మొదటి అక్షరం, దాని రెండో అక్షరం. ఉంగరానికి, దానికి మూడో అక్షరం ఒక్కటే దాని నాలుగో అక్షరం తాళంలోనూ, తాళం చెవిలోనూ వుంది. ఏనుగు కొడిగుడ్లు తినే బలిసిందా? రెంటికి దగ్గరే దాని ఐదో అక్షరం. దాని చివర, యౌవ్వనానికి మొదలు.

తెలిసే వుంటుం దదేమిటో! తెలుగులో చెప్పండి దానిపేరు, సిగ్గు పడకండి! పెద్ద పెద్దవాళ్ళే పట్టుకున్నారు దాని కాళ్ళు!

2. నెయ్యి, వెన్న ఏది బరువో-అది కొంచెం.

3. కలంకారి దుప్పటి

4. అడివి బాపిరాజు నవల

5. నిరుడు పుష్కరం వచ్చిన నది పేరు.

ఐర్లండు రాజధాని ‘డబ్లిన్’ అన్నాడు గోవిందు. ‘సరిగ్గా తెలుసా యింటికెళ్ళి ఎట్లాస్ చూద్దామా’ అన్నాడు గోపాల్. ‘నీ సంగతి నీకే తెలియాలిగాని, నేను మాత్రం అంత మక్కుకాదు’ అన్నాడు గోవిందు.

ఐదు నిమిషాలు ఆ సమస్యతో కు స్తీపట్టి ‘డాంకీ కడూ’ అన్నాడు గోపాల్. “అనవసరంగా బుర్ర పాడుచేసుకున్నాం, అసలు క్షా ఆఖరునే యిచ్చాడు. సరే రాసుకో కా యితంమీద గాడిదని” అన్నాడు గోవిందు. నెయ్యి-వెన్న-నెయ్యే బరువు. నేతికోసం యింటికెళ్ళారు. “కాస్త నెయ్యి దేంట్లో అయినా వేసివ్వు” అన్నాడు గోపాల్ భార్యతో. ‘చుట్టమొచ్చి అవసరం వచ్చినా బజారెల్లి నెయ్యి తేవడం నామోషీ, యిప్పుడు మోసి నెళ్ళచ్చు నేతి చెంబు’ అంది వాణి.

“నిజంగానే, నేతి చెంబు ఇస్తావేంటి వదినా, ఖాళీ స్నో సీసాలో కాస్తంత పేరిన నెయ్యి వేసివ్వు” అంది పాప. “కలంకారి దుప్పటి” అన్నాడు గోవిందు. “అవెక్కడుంటాయి మనింట్లో, మీకు జొంబాయి ప్రింటు ఇష్టం. మీ అన్నగారు ‘బిన్స్ తెక్సు’ ప్రియులు. దోవలో దోరడ వాళ్ళ కొట్లో కొనండి ఒకటి. పెట్రోలు బంకువాడి పుణ్యాన ఒక మంచి వస్తువు కొంటారు!” అంది వాణి. “అడివి బాపిరాజు నవలేమైనా వుందా ఇంట్లో” అన్నాడు గోపాల్. “అటువంటి పుస్తకాలు లైబ్రరీలో వుంటాయి కాని యిళ్ళలో వుంటాయా ఎక్కడై నా? ఎన్నాళ్ళబట్టి చెప్తున్నాను అన్నదమ్ములకు లైబ్రరీలో మెంబర్లుగా చేరి వారం వారం పుస్తకాలు తెచ్చిపెట్టండని” అంది వాణి.

“ఉండన్నయ్యా, నా పుట్టిన రోజుకు నా ఫ్రెండ్స్ చింది మీమ బిందు వుంది, తీసికెళ్ళు” అంది పాప. వాణి లోపలకు వెళ్ళి పాపతో “తెలివే! యీ వేడిలో లైబ్రరీలో మెంబర్ల యేవారు, చెడగొట్టావు ఛాన్సు” అంది. గోపాల్ “అమ్మా నిరుడు పుష్కరం ఏ నదికి వచ్చిందో తెలుసా?” అన్నాడు. “ఆ తెలియకేం? నిరుడు గోదావరి పుష్కరాలకు వెళ్తానని ఎంతడిగినా పంపించావు కాదుగా” అంది కాంతమ్మ.

“సరే అన్నయ్యా, గోదావరి ఆనరు వ్రాసుకో. ఇక పద పోదాం. ఆమ్మ యిప్పుడప్పుడే ఆపదు” అన్నాడు గోవిందు. ఇద్దరూ స్కూటరెక్కి సర్కిల్ పేట కనకదుర్గా సర్వీసు స్టేషనుకు వెళ్ళారు. అక్కడి పరిశీలకుడు వస్తువులూ చూసి అన్నీ రైటంటూ టిక్ చేసి మూడో లిస్టు యిచ్చాడు. తిరిగి వస్తుంటే గోవిందు క్లాసు మేటు రాజారావు బ్రదర్ నవలదొరికిందా?” అన్నాడు. “ఆ” అన్నాడు గోవిందు. “మీ పని అయి పోయిందిగా నా కివ్వండి కాస్త” అన్నాడు రాజారావు.

ఇష్టం లేకపోయినా తప్పనిసరిగా పుస్తకం యిచ్చి “అది మా సిస్టర్ దోయ్. జాగ్రత్తగా తెచ్చియ్యి రేపు కాలేజికి” అన్నాడు గోవిందు. రాజారావు ఆశ్చర్యంగా ‘హిమబిందు’ ఏమిటోయ్ వాళ్ళడిగింది బాపిరాజుగా? అన్నాడు. “బాపిరాజు రచయిత పేరు” అన్నాడు గోవిందు. “ఆరినీ,

నేను యువజన సర్క్యులేషన్ లైబ్రరీలో బాపిరాజు నవలని అడిగితే
 లేదన్నారు” అన్నాడు రాజారావు. గోపాల్ కు చిరాకేసింది. “నువ్వు
 మాట్లాడుతూ వుంటావా, నేను వెళ్ళిరానా?” అన్నాడు తమ్ముడితో.
 “వస్తానోయ్, పుస్తకం జాగ్రత్త, రేపు మర్చిపోకుండా తీసుకురా” అని
 స్కూటరెక్కాడు గోవిందు.

“అంత రూడ్ గా మాట్లాడితే అవతలి మనిషి ఏమనుకుంటాడు”
 అన్నాడు అన్నతో. గోపాల్ మాట్లాడలేదు. లిస్టు చదివారిద్దరూ.

1. కొండపల్లి బొమ్మ

2. జిల్లేడు గింజ దూదితో సహా

3. “పాలమనసులు” చిత్రం శతదినోత్సవం చేసుకున్న తేదీ.

4. ఏకవీర నవలలో కథానాయిక పేరు.

5. సినీ వాలి.

“ఇంటి కెళదాం” అన్నాడు గోవిందు. మంచి నీళ్ళ గ్లాసులతో
 స్వాగతమిచ్చింది చెల్లెలు. గ్లాసు అందుకుంటూ “కొండపల్లి బొమ్మ
 వుందా మనింట్లో” అన్నాడు గోవిందు. “అదేం బొమ్మో నాకు తెలీదు.
 బొమ్మలన్ని అల్మారులో వున్నాయి. చూసుకోండి” అంది పాప.

“దాని సంగతి మేం చూసుకుంటాం” గాని, జిల్లేడు గింజ కావాలి
 దూదితో సహా. పెద్ద బాటనీ స్టూడెంటువుగా తెచ్చిపెట్టుమరి” అన్నాడు
 గోవిందు. “జిల్లేడు గింజ ఎక్కడ దొరుకుతుందిప్పుడు” అంది పాప.
 వెంటనే ఏదో గుర్తుకువచ్చి వెనక దొడ్లోకి పరిగెత్తింది. గోరింత చెట్టు
 ప్రక్కనే ఒక జిల్లేడు మొక్క వుంది. “ఇంటి వెనక జిల్లేడు మంచిది
 కాదురా, ఫీకిపారేయి” అని నెల్లాళ్ళుగా పాలేరుకు చెప్తోంది కాంతమ్మ.
 వాడికి తీరలేదు. జిల్లేడికాయ ఒకటి ఎండి పగలడానికి సిద్ధంగా వుంది.
 పాప దాన్ని తుంచుకు వెళ్ళి, తన డిసెక్షన్ బాక్సులో వున్న కత్తులుతీసి
 డిసెక్షన్ ప్రారంభించింది. కాయ చీల్చి జాగ్రత్తగా నాలుగు గింజలు
 దూదితో సహా తీసి అన్నకిచ్చింది.

“వాణీ, ఏకవీరలో నాయికపేరు తెలుసా” అన్నాడు గోపాల్. వాణీ ఘక్కున నవ్వింది. గోవిందు నొచ్చుకుంటూ “వదిన నవ్వడానికి సరే, నువ్వడగడానికి సరే, ఏకవీరలో హీరోయిన్ ఏకవీర్, రాసుకో ఆన్సర్” అన్నాడు. “అమ్మా మనింట్లో కొండపల్లి జొమ్మలున్నయ్యా” అనడిగాడు గోపాల్. “ఎప్పుడో మా చిన్ననంలో వుండేవి కొండపల్లి జొమ్మలు, నక్కపల్లి జొమ్మలు. ఇప్పుడెక్కడ దొరుకుతాయి. ఇవాళా రేపా ఏ యింట్లో చూచినా ప్లాస్టిక్ జొమ్మలు, ప్లాస్టర్ జొమ్మలూనూ!” అంది కాంతమ్మ.

‘మనింట్లోవున్న కల్లుగీత జొమ్మ కొండపల్లిదే అత్తయ్యా’ అంది వాణీ. ‘బానాను-నా జొమ్మల్లో అదొక్కటి మిగిలిపోయినట్టుంది ఎన్ని జొమ్మలు విరగ్గొట్టారు పిల్లలు. దశావతారాలు ఎంత ముచ్చటగా వుండేవి? అంది కాంతమ్మ-ఆ జొమ్మ తీసుకొచ్చి భర్త కిచ్చింది వాణీ. ‘పాలమన సుబు విడుదలైన తేదీ తెలుసునా?’ అన్నాడు గోపాల్.

‘ఎప్పుడు విడుదలయితేనేం, శతదినోత్సవం చేసుకున్న తేదీ కదా కావాలి? జవాబు చెప్తాను రాసుకో ‘తెలుగుదేశంలో క్లాసు సినిమాలునూరు రోజులు ఆడవు’ అన్నాడు గోవిందు. ఇహ మిగిలిందల్లా సినీవాలి. ‘అంటే ఏమీటో, ఏదో క్రొత్త సినిమా ప్రతికయి వుంటుంది’ అన్నాడు గోపాల్. ‘వదినా మీరీమధ్య పజిస్ట్ పంపుతున్నట్లున్నారు. తెలుగు డిక్షనరీ లేదూ మీ దగ్గర!’ అన్నాడు గోవిందు.

‘బానాను, వరంగలు క్రాస్వర్డ్స్కు అథారిటీ అంటూ శబ్దారచంద్రిక కొనిపించావు నా చేత, పట్టుకురా చూద్దాం’ అన్నాడు గోపాల్. నిఘంటు చూస్తే చంద్రకళ కానవచ్చేడి అమావాస్య’ అనివుంది. ‘అబ్బర్డ్’ అన్నాడు గోవిందు.

‘దాంట్లో వుంది రాసుకుంటే సరి’ అంది వాణీ. అప్పుడే గోపాల్ స్నేహితుడు సత్యం వచ్చాడు. లిస్టు చూసి ‘సినీవాలి’ అంటే ఆరుద్ర పుస్తకమండీ. కావాలంటే నా దగ్గర వుంది’ అన్నాడు సాహిత్యప్రియుడు సత్యం. ‘స్కూటర్ మీదే వచ్చావా’ అనడిగాడు గోపాల్.

'ఔనన్నాడు సత్యం. 'పదముందు మీ యింటికి, ఆ పుస్తకం యివ్వ. తర్వాత మాట్లాడుకుందాం' అన్నాడు గోపాల్. చింతగుంట పాలెంలో సత్యం యింటికి వెళ్ళి పుస్తకం తీసుకుని ఫ్రెంచి పేట విల్సన్ 'పెట్రోలు బంకుకు వెళ్ళారు. అక్కడున్న పరిశీలకుడు సామాన్ నీచూసినా లుకు మాత్రం రైట్ వేసి సినీవారికి తప్పవేశాడు. గోపాల్ తెలబోయి అదేమిటన్నాడు. 'నిఘంటు చూడకపోయారా' అన్నాడు పరిశీలకుడు. గోపాల్ చప్పున జేబులో కాయితంతిసి నబ్ మిట్ చేశాడు,

'ఇది ముందు చూపించలేదు గదండీ తప్పు తప్పే!' అంటూ చివరిలిస్టు ఇచ్చాడు. 'నా ఫ్రెండుకు యేమీ తెలీదని వెక్కిరించావే, నీ ఫ్రెండుకు అతి తెలివి. మనపని పాడుచేశాడు. ఎక్కడి చింతగుంట పాలెం అనవసరంగా ఎంతదూరం వెళ్ళాం, ఎంత టైము వేస్తు' అన్నాడు గోవిందు. 'సరేలేవోయ్, చదివావు పంచాంగం, ముందీ లిస్టు చూడు, యిదే చివరది' అన్నాడు గోపాల్. ఇద్దరూ చదివారు.

1. ఈ బంకులో రెండు లీటర్లకు పెట్రోలు బిల్లు.
2. మహాప్రస్థానం రచయిత పేరు.
3. సిటీ బస్సు టికెట్.
4. కేక్టస్
5. బ్రతికున్న తూనీగ.

'ఇంకా ఈ బంకులో కెవరూ రాలేదు, ముందు పెట్రోలు పోయించుకుందాం' అన్నాడు గోపాల్. అంతా వచ్చి వెళ్ళిపోయారేమో" అన్నాడు గోవిందు. 'పెట్రోలు నింపుకుని, 'చిలకలపూడి రోడ్డు కెళ్ళాం, సిటీ బస్సు రూటు' అన్నాడు గోవిందు. సిటీ బస్సు కనిపించింది. స్కూటర్ ఆపి ఎక్కి వచ్చే బస్సుస్టాపులో దిగు, నేను వచ్చి ఎక్కించుకుంటాను' అన్నాడు గోపాల్. 'ఎందుకూ, దిగేవాళ్ళని అడిగితే సరి' అన్నాడు గోవిందు.

ఆ స్టాపులో ఒక్కాయన మాత్రం దిగాడు. బస్సు వెళ్ళిపోయింది. గోవిందు టికెట్టు అడిగాడాయన్ని 'లేదండీ బస్సులోనే పారేశాను' అన్నా

డాయన. 'పదిపై సలకు పీనాసితనం నీకు. నేను చెప్పినట్లు చేస్తే పోలా?' అన్నాడు గోపాల్. స్కూటరు బస్సు వెనక పరుగుపెట్టింది. బస్సు ఆగింది.

“ఎక్కు ఎక్కు” అన్నాడు గోపాల్ తమ్ముణ్ణి. దిగేమనిషిని “టిక్కెట్టుందా” అనడిగాడు గోవిందు. “ఎందుకండీ ఇదిగో” అన్నాడతను. టిక్కెట్టు తీసుకుని స్కూటరెక్కాడు గోవిందు. కేక్టసు అంటే అర్థం కాలేదిద్దరికీ. కాలేజీమేట్ ప్రభాకర్ యిల్లు కనిపించేసరికి స్కూటర్ ఆపి యింట్లోకి వెళ్ళారు. ప్రభాకర్ నడిగి డిక్లనరీ తీసుకు చూచారు. “ఒక విధమైన ముళ్ళుగల మొక్క” అని వుంది. ములులో రకాలేమిటి గుచ్చుకునేదలా ముల్లే” అన్నాడు గోపాల్. వాళ్ళ వాక్లిట్లో వారగా కనపడ ములు గోరంటమొక్కనుంచి ఒక కొమ్మ విరుచుకుని బయలుదేరారు. ‘తూనీగ తూనీగ’ అన్నాడు గోపాల్.

గోవిందు గాలిలో నాలుగు ప్రక్కలా చూసి “లాభంలేదు-యీ వెదర్ లో తూనీగ చస్తే దొరకదు, ఒకటి తప్పయినా సరే త్వరగా వెళ్దాం” అన్నాడు గోవిందు. “అంతేనంటావా?” అన్నాడు గోపాల్. ఇద్దరూ జిల్లాపరిషత్ ఆఫీసు దగ్గరున్న శ్రీ సీతారామాంజనేయ పెట్రోలు స్టేషన్ కు వెళ్ళారు. అప్పటికే పది కార్లు నాలుగు స్కూటర్లు వచ్చి వున్నాయక్కడ. వాళ్ళ ఆశలడుగంటాయి. చెక్ లిస్టు చూసి మూడింటికి రైటు వేసి మొత్తం పదహారు. చేరిన టైము 5-40 అని వ్రాసి, సంతకంచేసి ఆ కాయితం జడ్జీలకు పంపబడింది.

సోదరులు చెమటలు తుడుచుకుంటూ స్కూటర్ ప్రక్కగా ఆపి, మైదానంలో వేసిన కుర్చీల్లో కూలబడ్డారు. ఆరుగంటలయ్యేసరికి కార్లు, మోటారు సైకిళ్ళు అన్నీ వచ్చి చేరాయి. వేదికమీది కెవరో వచ్చి “ఇంకొక పది నిముషాల్లో గెలిచినవారి పేర్లు చదవబడును. బహుమతి ప్రదానం సరిగ్గా ఆరున్నరకు కలెక్టరుగారు చేస్తారు. పోటీలో పాల్గొన్న వారందరికి మా కృతజ్ఞతలు. సభికులందరూ కూర్చోనవలయును” అన్నారు మైకులో.

తర్వాత పావు గంటకు విజేతల పేర్లు చదివారు. కార్ల పోటీలో మొదటి బహుమతి బాంకు ఏజంటు కొడుకు జగన్నాథానికి వచ్చింది. స్కూటరు, మోటారు సైకిళ్ళ పోటీలో ఫస్టు ప్రయిజు జగన్నాథం బావమరిది రాధాకృష్ణకు వచ్చింది. అంతా ఆశ్చర్యపోయారు. సభలో గుసగుసలు మొదలయ్యాయి.

స్కూటర్ల పోటీలో కన్నాలేషన్ బహుమతి గోపాలానికి వచ్చింది. బహుమతి వచ్చిన సరదా, రాని ఏడుపు రెండూ లేకుండా పోయాయి అన్నదమ్మలకు. ఒక్కసారిగా కార్లు, స్కూటర్లు బయలు దేరిన చప్పుడయింది. ఎవరో ఆదరాబాదరా వేదిక మీదకొచ్చి మైకులో “ఇంకొక్క అరగంటలో బహుమతి ప్రదానం జరుగుతుంది. అందరు చివరి వరకూ వుండ ప్రార్థన” అన్నాడు.

ఒక ప్రయిజురాని కారు మనిషి ప్రక్కాయనతో అంటున్నాడు ‘సరదాగ్గాని, బహుమతి కోసం పాల్గొంటామటండీ పోటీలో? ప్రయిజు రాలేదని మధ్యలో వెళ్ళిపోవడం ఎంత సిల్లీ?’ ఎటో వెళ్తున్న రంగ నాథం గోపాల్ ను చూసి ‘మొత్తానికి ఏదో ప్రయిజు నువ్వు కొట్టే సాపు’ అంటూ గోపాల్ ను పలకరించాడు. మాటలు పొడిగిస్తూ ‘అసలు కథ తెలిసిందా, ఆ లిస్టులు స్టెన్సిల్ చేసిన టైపిస్టుకు వంద రూపాయలు లంచం పెట్టాడట జగన్నాథం నిన్ననే. రాత్రికి రాత్రి పామర్రుకు ట్రంక్ కార్ చేసి బావమరిదిని స్కూటరు వేసుకు రమ్మన్నాట్ట. పచారు కొట్లో సామానుకొన్నట్లు, లిస్టు ప్రకారం నిన్ననే వస్తువులన్నీ సేకరించు కున్నారట. బావమరుదులిద్దరూ వందరూపాయలకు ట్రాన్సిస్టర్, టేబిల్ ఫాన్ కొట్టేసారు’ అన్నాడు.

అంతలో యింకెవరో తెలిసినవాళ్ళు కనబడితే వాళ్ళ దగ్గర కెళ్ళాడు రంగనాథం. తర్వాత కాసేపటికి రాధాకృష్ణ ఆ వైపుకువచ్చాడు. గోవిందు అతన్నెరుగును. నవ్వుతూ ‘హలో కంగ్రాచ్యులేషన్స్’ అన్నాడు గోవిందు. ‘థాంక్స్’ సరదా అంతా చచ్చిపోయిందండీ. ఏదో కుంభకోణం గుండంటూ గాసిప్ విన్నారా? ఎందుకు పార్టీ సిపేట్ చేశానా అనుకుం

టున్నాను' అన్నాడు రాధాకృష్ణ. అతడెళ్ళిపోగానే గోపాల్ "రాధాకృష్ణను చూస్తే రంగనాథం చెప్పింది కట్టుకథే అనిపిస్తోంది కదూ" అన్నాడు ప్రముడితో. "నా కనిపించడం లేదు. బావా బావమర్దులు మొదటి బహు మతులు గెల్చుకోడం, బ్రతికున్నతూనీగ తెచ్చింది వాళ్ళిద్దరేనట! రంగనాథం కథే నిజమై వుంటుంది" అన్నాడు గోవిందు.

ఏడుగంటలకు బహుమతిగా వచ్చిన టేబిల్ లైటును తీసుకుని యిల్లు చేరారు అపూర్వ సహోదరులు. ఇంటికి రాగానే లైటు ఖరీదు ఒకరు పాతిక రూపాయలంటే, ఇంకొకరు ఇరవై అని, మరొకరు ముప్పై అనీ తర్జన భర్జనలు జరిపారు. రాత్రి ఎక్కడా గాలిలేదు. మనుమడి ఏడుపు విని కాంతమ్మ 'ఎందుకు వాణీ బాబు గుక్కపట్టాడు? తీసుకురా సముదాయించి యిస్తాను' అంది.

వాణీ కొడుకును అత్తగారికిస్తూ 'గదిలో ఫాన్ చెడిపోయినెలయిందల్తయ్యా. బాగు చేయించమంటే, ట్రెషర్ హాంట్ లో, టేబిల్ ఫాన్ ఫస్టు ప్రయిజంటూ వినిపించుకున్నారుకాదు. ఫాన్ లేకపోతే వీడు నిద్రపోడు' అంది. 'వేట సరదా తీరిందిగా, రేపు చేయిస్తాడులే ఫాన్ రిపేరు' అంది కాంతమ్మ.